

Ionuț CARAGEA

TOTUL SAU NIMIC

eu îți spuneam că dragostea e totul sau nimic
tu îmi spuneai la fel dar mai păstrai o doză
de confort
în locul acțiunii necesare
în locul riscului pe care întotdeauna
îndrăgostiții și-l asumă

totul sau nimic nu înseamnă
să-ți fie frică de despărțire singurătate
sau de gura lumii
totul sau nimic nu înseamnă
procente probabilități
sau blânde tranziții
totul sau nimic nu înseamnă
să te complaci în aceeași lipsă de comunicare
în aceeași minciuni sau în alte minciuni
frumos inventate
totul sau nimic nu înseamnă
să te rogi să fii iubit alintat mângâiat
sau înțeles așa cum numai tu vrei să fii
înțeles
totul sau nimic nu înseamnă
ca cel de lângă tine să-ți pună mâna pe
umăr
doar pentru a demonstra celorlalți
că ține la tine sau că ești o frumoasă pro-
prietate
de care a profitat mereu printr-un joc dublu
de control și manipulare

totul sau nimic înseamnă
instinct intuiție stare de grație

cuvinte care ajung direct la suflet
cuvinte care te fac să plângi și deopotrivă
să râzi
priviri care te îmbată dinainte să le sorbi
sau lacrimi care te fac să tremuri
din cap până-n picioare
totul sau nimic înseamnă
clipe petrecute împreună care par ore
și ore care se scurg în câteva clipe
și multe amintiri care rămân
mărturie incontestabilă a iubirii
totul sau nimic înseamnă
încredere oarbă sacrificiu ajutor compasi-
une
să crezi și să nu renunți niciodată
la șansa de a trăi încontinuu un miracol
alături de omul de lângă tine
totul sau nimic înseamnă
să lași în urmă tot orgoliul și egoismul
toată frica și pesimismul
să alergi după cineva și să i te oferi
ÎNTRUTOTUL

și chiar dacă vei fi rănit
să accepți durerea ca pe un dar divin
pentru că acolo unde nu iubește omul
iubește Dumnezeu
și dacă nu renunți niciodată la iubire
nici Dumnezeu nu renunță la tine
și îți va da într-un final
ceea ce meriți

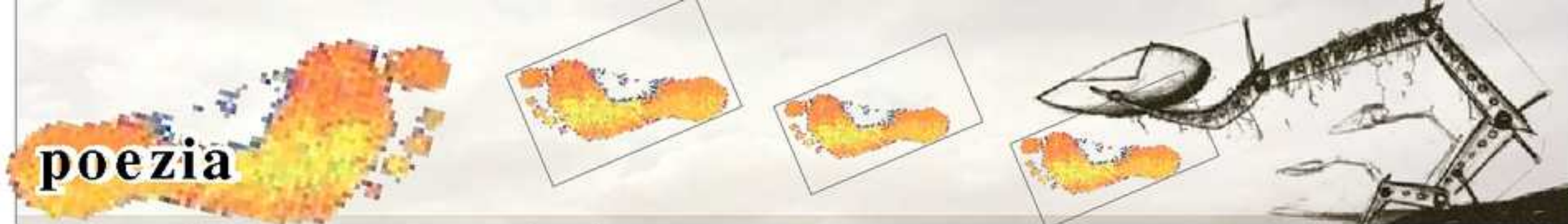
DIN PREA MULTĂ IUBIRE

ieri o femeie mi-a spus că am două defecte
îndeajuns cât să rupă vraja unui cântec
sau a unei povești
dintr-o dată mi-am dat seama că am nume-
roase defecte
de care uiți atunci când ești iubit și iubești

întrebările au început să curgă să curgă
de ce sunt așa și nu altfel?
oare toți gândesc la fel despre mine?
oare trebuie să mă schimb
pentru a fi pe placul cuiva?
oare ce este rău și ce este bine?

m-am întrebat și m-am tot întrebat
ceva a început să mă doară
ceva a început să plângă-n surdină
singurătatea începuse să nască monștri
la capătul tunelului pâlpaia o lumină

primul meu defect era că sunt om și iubesc
al doilea că iubesc prea mult
și trăiesc

ÎNTINDE-MI O MÂNĂ

prin mlaștina ideilor preconceptuate
mergeam spre tine
iubirea era un pas curajos dar nesigur
te priveam și mă rugam
să nu mă scufund

aș fi vrut să mă-ntâmpini
să-mi întinzi o mână
dar cineva voia să merg singur până la capăt
chiar dacă durerile vechi
încercau și ele să mă doboare

deodată am simțit pământul
fugind repede de sub picioare și mi-a fost
teamă
de ce poate fi mai rău
am vrut să mă răzbun
pentru neputința mea de a te strânge în brațe

și cine era cel mai aproape de mine?
am greșit și te-am rănit
cu toate că voiam altceva

dar tu m-ai iertat și dragostea ta
continuă să mă țină în viață
în mlaștina ideilor preconceptuate
de unde sper să ies curând
fericindu-te
pentru totdeauna

PATRIA LA CARE MĂ ÎNTORC

fără să fie mai mare de un chip de om
patria la care mă întorc este pământul
făgăduinței

apa vie și izvorul tuturor
rațiunilor umane

Sfinxul a clipit și am înțeles că sunt Sfinxul
un monstru obligat să-și părăsească
propriul mit atras
de cea mai mare enigmă

vorbesc cu patria în gând
și zâmbetul ei dă în spic peste mări și țări
patria la care mă întorc
este femeia pe care o iubesc

POEMUL DINTOTDEAUNA

acest poem nu a început nicicând
și nu se va sfârși
el este dintotdeauna
a așteptat ca începutul și sfârșitul meu să

coexiste
în aceeași clipă de singurătate absolută
a așteptat ca începutul și sfârșitul meu
să coexiste

el este dintotdeauna
și nu se va sfârși
acest poem nu a început nicicând

RĂSPUNS UNUI POET MĂHNIT

Regele Snowdon către Daniel Corbu

te citește cine trebuie
cine este pregătit să te citească
acesta este planul celui care scrie destinele
noastre
cu pana de înger
te-ai născut în viitor
o să mai dureze ceva până când
ceilalți te vor ajunge din urmă
bucură-te că mai sunt și alții ca tine
propovăduind a doua religie a lumii
și bucură-te că mai sunt cititori care pricep
mesajul bunului singuratic
mergi prin lume cu bocceluța de poeme
și oferă-le oamenilor pilde și metafore
ca și cum le-ai oferi flori
apoi stai în fața oglinzii
încă mai poți să înșeli timpul
cu un surâs

NOAPTEA ÎN CARE MOARTEA A ÎNCHIS OCHII

chiar și fără să vadă
ochiul meu poate plânge
chiar și fără să vadă
așa cum plânge mâna mamei
pe ochiul de lână
așa cum plânge
vino acasă rătăcitorule
ți-am împletit dragostea
mâinilor tale înghețate
vino acasă

acum este noaptea
în care moartea a închis ochii
totul e viu și negru ca singurătatea
cu trup alunecos și rece
lenevind la focul inimii
cu burta plină de amintiri

dar eu încă mai sper
îmi deschid ochiul în acoperișul minții
și aștept să ningă cu polen albastru
din irișii lui Dumnezeu